

Uppgifter ang. en grav vid ett kärr i Laggarboda, som kallas "Boviks-Lasses kärr" och anledningen till denna gravs tillkomst etc. Berättad av hem. Georg Bergstedt Orotorp, Laggarboda d. 27 juni 1939.

Omkring en och en halv km sydväst om hemmansägare Karl Bergstedts gård, Orotorp ligger ett kärr med ovannämnda namn och vid kärrkanten en grav i vilken förut nämnda Boviks-Lasse ligger begravnen. Anledningen till denna ovanliga begravningsplats är enl. Bergstedt följande.

I Orotorp levde i slutet av 1700 talet en person kallad Boviks-Lasse, ~~namnet~~ vilken var född i Boviks by, Järnboås men senare bosatt i Orotorp. Denne Boviks-Lasse tog sig själv av daga genom gift och blev alltså en s.k. "självspilling".

Då enligt den tidens sed en person, som själv tagit sitt liv, icke finge begravas i vigd jord ~~bestämde~~ bestämde vederbörande att han skulle "grävas ned", som det hette, på en allmänning. Så skedde också och till att utföra detta lejdades mot betalning och rikligt med sprit, tvenne hyttdrängar.

De båda körde nu upp liket till kärret, som var en s.k. allmänning, för att "gräva" ned det ute i själva kärret. Men som de båda hyttdrängarna voro starkt påverkade av sprit brydde sig emellertid ej om att bära ut liket i kärret, som meningen var, utan grävde ~~ned det där de själva~~ istället ned det där de själva ansåg det bäst och lämpligast - eller, där det var "mest lättgrävt och tort". Följden blev, att graven kom att ligga omkring trettio meter från själva allmänningsgränsen in på enskild jord, som numera äges av Stribergs "ruvaktigebolag".

Men kärret, som förut hade ett annat, för herr Bergstedt obekant namn, fick nu namnet Boviks-Lasses kärr, vilket det alltjämnt kallas.

Enligt en av hem. Erik Gustafsson, Uskaboda skulle Boviks-Lasse icke ha begått självmord, utan blivit mördad och mördaren skulle ha varit hans egen maka. Härför talar den omständigheten enl. sägnen, att man fyra dagar efter han "försvunnit" d. v. s. dött funnit honom bakom ett av gårdens uthus under en över den döde kullstjälpt kar ell. större tunna.

Hur det nu än förhåller sig med detta, är dock graven en verklighet. För endast några år sedan/4-5 år/ visade herr. Bergstedt graven för en jägmästare och tvenne i orten tillfälligt ~~arke~~ sysselsatta skogsarb, varav jägmästaren för att

själv övertyga sig om sagnens sanningsenlighet körde ned en trädstör i den utpekade graven och kände då tydligt kistan, som tack vare myrjordens konserverande verkan, ännu var i behåll.

Berättelsen upptecknad av Sekel Nordenstrand Linnäs, Guldmedshyttan d. 27/6-1939.